

Szeretet

„Erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz.”

2018

AUGUSZTUS

8. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXIX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Fotó: www.unsplash.com

Hazahúzó

Elvándorlásról illúziók nélkül, hittel

TARTALOM

- Épülő imaházak
- Bemerítések
- Gyermekeknél volt Zilahon
- Az istenfélelemről
- „Ha a helyeden vagy...” (interjú)
- Már 1 éves a MABAVIT IV.
- Mit olvassak a nyáron?
- Teológiai évváró és felvételi
- Mit tanít a Biblia a tetoválásról?

„Pancsinellő először nem érti, miért akarnak a többiek mind egyformák lenni, ha egyszer Éli mester direkt különbözővé formálta őket. A kis famanóra egyre nagyobb nyomás nehezedik, megpróbál beilleszkedni, olyanná válni, mint a többiek, annak ellenére, hogy ez eltért attól a tanítástól, amit a mesterétől kapott. Az üzenet: ne felejtse el, hogy van valaki, aki mindig szívesen segít, hogy olyan légy, amilyenek ő alkotott.”

Elkipásztorként és szilágyballai lakosként kezdetben nehezen tudtam elfogadni az elvándorlás szomorú jelenségét. Nem azért, mert ellenzem a továbbtanulást, a jobb munkahelyet, vagy a nagyobb fizetést, hanem mert érzékelem azt a tátongó űrt, amit ez eredményez úgy a családban, mint a közösségben. Egy idő után azonban mégis kénytelen voltam megérteni, hogy ennek külső és belső okait nem tudom sem megváltoztatni, sem megszüntetni. Ezért most azt kérem az Úrtól, hogy győzze meg az aktuális és potenciális kivándorlókat arról, hogy itthon is szép és jó az élet.

Az egyetemi városokba való elvándorlás nagyon is érthető okokból fakad, hiszen közvetlen közelünkben nincs olyan központ, ahol a tanulni vágyó fiatalok magasabb szinten képezhetnék magukat. A három nagyobb erdélyi város, mely felé fiataljaink tájolódnak a közvetkező: Kolozsvár, Marosvásárhely és Nagyvárad. Kolozsvárnak nagyon nagy a vonzása, és a tapasztalat az, hogy aki ott tanul, az többnyire ott is marad a jó fizetések miatt. Marosvásárhely főként az orvosi és gyógyszerészeti egyetemének részlegesen magyar nyelvű képzése miatt lett vonzó a fiatalok számára. Ez főként a lányokat érinti, akik az egészségügyi szakmák felé hajlanak. A „betegek mindenkor lesznek közöttetek” ígére építve van is alapja ennek, mivel a betegek ellátására mindig gondolni kell, és azáltal még a megélhetés is biztosított. Nagyvárad vonzását nem kell különösebben kiemelni, hiszen a határmenti városban a mozgalmas ifjúsági élet, a „nyugat szelőlőjének” csábítása, és a magyar nyelvű felsőfokú képzés lehetősége csábítja a fiatalokat. Vásárhelyről többnyire visszatérnek a fiatalok, Kolozsvárról már kevésbé, míg Nagyváradról szinte egyáltalán nem valószínű a hazaköltözés. Ennek több oka és összetevője is van, de most ezeket most nem szándékozom tovább részletezni.

A három cél- vagy tranzitváros mellett aztán ott vannak az elvándorlók által preferált nyugati országok. A valóság az, hogy Magyarország ma (>>> 3. oldal)

:: HAVI KÖZ ::

■ **Felavatták az újonnan épült torontói magyar baptista imaházat.** 2018. június 3-án került sor a Torontói Egyes Számú Magyar Baptista Gyülekezet imatermének ünnepélyes felavatására. A sok erdélyi és magyarországi kivándorlónak otthont adó gyülekezet vado-

natúj épületének alapkövét 2013-ban tették le testvéreink. Azóta a helyiek erőfeszítése, számos önkéntes, valamint Magyarország kormányának hathatós hozzájárulása nyomán egy csodálatos, nagy befogadóképességű kápolna épült. Az esemény videókrónikájára a gyülekezet Facebook-oldalán lehet rákérdezni. Kívánunk lelki épülést és telt imaházat testvéreinknek!

■ **Észak-Korea templomépítésre kérte fel a magyar baptistákat.** Washington, 2018. április 22., vasárnap (MTI) - Az észak-koreai vezetés egy phenjani imaház megépítésére kérte fel a magyarországi Baptista Szeretetszolgálatot – tájékoztatta az MTI-t szombaton a segélyszolgálat Washingtonban élő vezetője.

Szenczy Sándor baptista lelkész az MTI-nek elmondta: Phenjanban – példa nélkül álló módon – prédikálhatt az ország egyetlen protestáns templomában, és az észak-koreai külügyminisztérium magas rangú tisztségviselője azt is felajánlotta, hogy építsenek baptista imaházat is a fővárosban. A kommunista, tehát alapvetően vallás- és egyházellenes ország fővárosában orosz támogatással már épülőben van egy orto-

dox templom is. Szenczy Sándor elmondta: a hagyománypótlás épület már szerkezetkész állapotban van. Szenczy Sándor és munkatársai több hivatalos találkozáson vettek részt, amelyeken megállapodás született arról, hogy magyar módszerrel, a konduktív pedagógia bevezetésével fognak neki mozgássérült gyerekek rehabilitációjának. Erre azok után kerülhet majd sor, hogy Kim Dzsong Un észak-koreai vezető öt évvel ezelőtt elismerte: a korábbi állításokkal ellentétben Észak-Koreában is vannak fogyatékkal élő, sérült gyerekek. A helyi konduktorokat magyar szakemberek képzik majd ki – mondta Szenczy Sándor. **[Járai Judit, MTI]**

■ **Testvéreink a Vajdaságból, Muzslyáról kérik ismét a segítségünket** az imaház építésével kapcsolatosan. Akiknek szívét az Úr erre indítja, szeretettel várják! Néhány napra, egy hétvégére is el lehet menni kétkézi munkára, de pénzbeli segítséggel is hozzá le-

het járulni. Szeretnék a fundamentumot megönteni, majd a falakat fölrakni ezen a nyáron. A jelentkezéseket, adományokat a Szövetség irodájába vigyék. A jókedvű adakozót szereti és megáldja az Úr! **[Tóth Zoltán]**

■ **A Dumitriu misszionárius házaspár fél éves beszámolója a Pápua Új-Guinea-i szolgálatról.** Az előzőetkező három évben a Wiclyffe bibliafordító misszió által kiküldött nagyváradi házaspár a patep (Pitep) népcsoport felé szolgál majd, segítve az említett népcsoportot, hogy használják az anyanyelvükre lefordított Igét, és jobban megértsék azt. Feladatuk része lesz, hogy kikeressenek és átbeszéljenek több bibliai kulcsszót patep nyelven, melyeket a későbbiekben használhatnak a bibliatanulmányozásban, és a hosszú távú képzésben. Következő lapszámunkban részletesen idézünk testvéreink ima- és hírleveléből. Támogassuk testvéreinket szolgálatukban lelkiileg és anyagilag is!

HIBAIGAZÍTÁS.

■ Júliusi számunk „Havi köz” rovatának címe nyomdai okokból hibásan jelent meg. Az összefüggéstelen címmért elnézésüket kérjük! **[Szerk.]**

(>>> 1. oldalról) már nem annyira vonzó, mint régen, viszont Németország és Anglia annál inkább. Akik ezekbe az országokba vándorolnak ki, azok az anyagi megélhetés, a családgyejesítés és az „amerikai álom” miatt kerülnek távol a szülőföldről. Sokszor olyan ígérekkel és reménységgel kelnek útra, hogy kis időn belül újra visszatérnek, de az idő múlása jó részükénél nem ezt igazolja. Olyan világot élünk, hogy a gyülekezetünkől kívándorló fiatalokat az ismerősök ma már meleg fogadtatásban részesítik külföldön. A kedves rokonok és jó barátok készségesen segítik az újonnan érkezetteket a munkahely megszerzésében, a nyelvi nehézségek leküzdésében, és a helyi kultúrába való beilleszkedésben. Egyik rövid oxfordi látogatásom alkalmával meglepett az a tény, hogy milyen sok magyar él abban az egyetemi városban. Dicséretes, hogy keresik egymás társaságát. Gyakran találkoznak, együtt ünnepelnek, házi közösséget gyakorolnak, vagy csak egyszerűen időt töltenek egymással. De lehet-e *reménykedni* abban, hogy ők is, meg mások is, egyszer végleg hazatérnek?

A hazatérés reménységének egyik oka az ember *biztonság* utáni, belső, elnyomhatatlan vágyában rejlik. Úgy érzékelem, hogy a migráció felgyorsulásával a nyugati országokban sokkal veszélyesebbé és kockázatosabbá vált az élet, mint itthon. Annyi robbantás, tömeggyilkosság és erőszakos bűncselekmény történt az utóbbi időben a nyugati nagyvárosokban, hogy komoly kockázatot jelent egyes településeken élni, letelepedni, vagy akár csak rövid ideig tartózkodni, mert soha nem lehet tudni, hogy hol és kikre csapnak le ismét a kegyetlen terroristák. „Aki az URat féli, annak erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz az”. (Péld 14:26) Románia ma még biztonságos országnak számít, európai viszonylatban.

A hazatérés reménységének másik oka a *családi tűzhely* melegéhez és a szülő-gyermek kötődéséhez kapcsolható. Feltételezem, hogy aki itt hagyta

szüleit, az nem a felelősség alól akart menekülni, amikor külföldre költözött, hanem pontosan az ellenkezője miatt. Talán egyesek azért aggódnak, mert nincs sok reménységük abban, hogy képesek lesznek szüleiket, vagy akár önmagukat is, a későbbiekben eltartani. Bízom benne, hogy a gondosan ápolt családi kapcsolatok mindig olyan vonzóerőt jelentenek, amely mágnesként vonzza a távollévő feleket. Az idegenben élő érzi ezt a vonzást, nem tud szabadulni tőle és egy idő után már nem képes ennek ellenállni, s remélhetőleg összeszedi vagyonát, és hazaköltözik. „A bölcs fiú örömet szerez apjának”. (Péld 15:20) Valóban nagy öröm az, amikor valaki hazaérkezik.

A hazatérés reménységének harmadik oka a *megelégedés*. Az eltávozók egy idő után felismerik azt, hogy máshol sincs „kolbászból a kerítés”. Rájönnek arra, hogy a vagyon, a jólét, de még az egészség is nagyon is relatív tényezők. A megelégedés tehát nagy kincs, melyet, ha megszerez valaki, akkor itthon is képes érvényesülni. Tehát lesznek olyanok, akik már nem vágyanak többre, ezért hazatérnek, hogy itthon éljenek tovább. „Nem hagyja az Úr éhezni az igaz embert, de a bűnösök mohóságát elveti.” (Péld 10:3) Aki azért megy külföldre, hogy házat, autót és vagyont szerezzen, annak is tudnia kell, hogy kevesebbrel is meg lehet elégedni, és az alapvető szükséges dolgokkal is boldog lehet az ember. Az Úr itthon is gondot visel és megelégedetté tud tenni.

A negyedik ok a reménységre a *tenni akarás*. Sehol sem lehet ezt úgy kiélni, mint itthon. Ebben mindenki arra törekszik, hogy a többiek előtt megmutassa azt, hogy mire képes. De jó lenne, ha a külföldön pénzt és tapasztalatot szerzett fiatalok azon versenyeznének, hogy itthon új vállalkozások beindításával mutassák meg, mire képesek! A mi kis falunknak és országunknak sok olyan vállalkozásra lenne szüksége, amely hazai kötődésű, és amely után a profit nem vándorol ki az or-

szágból, hanem itt kerül újabb befektetésre. „A becsületesek áldása építi a várost...” (Péld 11:11) Isten segítségével és kellő szorgalommal itthon is sokat lehet megvalósítani.

Az ötödik ok a reménységre a *hit*. Az eltávozók közül kevesen mondhatják el azt, hogy hit szempontjából máshol gazdagabb az élet. Sajnos a Nyugat nem sok értéket lát napjainkban a keresztyén hit ápolásában. Nyugat felé haladva Európában egyre siralmasabb az egyházi élet. Akik időközben hazatérnek, azok tesznek erről bizonyosságot, hogy azt a gyülekezeti életet és közösséget nagyon hiányolják, amit korábban itthon élveztek. A hitet és a szeretetteljes testvéri közösséget meg kell becsülni! Természetesen ez azt is jelenti, hogy aki Isten útjaitól eltávolodott, az visszatér hozzá! Elhagyja bűneit, és mint a tékozló ifjú, visszatér az atyai házhoz. „Aki megérti az ígét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban”. (Péld 16:20)

A kívándorlás és a hazatérés területén nincsenek különösebb illúzióim. Úgy gondolom, elég sokat láttam és tapasztaltam már, hogy ne gondoljak többet a valóságról, mint amennyit gondolnom kell, de hiszek Istenben, aki végső soron a történelem és a világ-mindenség Ura. Meg vagyok győződve, hogy nem véletlenül születünk egy adott országba és egy adott helyre. Tudom, hogy ezzel Istennek célja van. Állítom, hogy a kívándorlás és a hazatérés kérdésének a megválaszolása sarkalatos módon összekapcsolódik azzal a meggyőződéssel, ami az isteni cél felismerését és megvalósítását munkálja az életünkben.

Az öt reménység-oszlop közül pontosan ezért a hit a legrelevánsabb tényező. Isten adja, hogy sok örömteli hazatérésnek lehessünk a szemtanúi, vagy akár a részesei a közeljövőben!

Veress Ernő
Szilágyballa

Bemerítés Szatmárnémetiben. 2018. június 17-én Isten kegyelméből bemerítési ünnepélyt tarthattunk a szatmárnémeti gyülekezetben. Négy fehér ruhás állt az

Úr elé, akik megtapasztalták a megtérés és újjászületés csodáját, részt vettek a törekvők óráján, és a lelkigondozói beszélgetéseken. Örültünk azoknak, akik gyülekezeti háttérből jöttek az Úrhoz, és annak is, akinek édesanyja 18 évvel ezelőtt állt így fehér ruhában a gyülekezet előtt, és lánya látva életét, most döntött Jézus mellett. Együtt örültünk családjaikkal és barátaikkal, és az a sok látogatóval, akik eljöttek a városból és a környékről. Az igehirdetés szolgálatát Eszes Zoltán, a csömöri és cinkotai gyülekezet lelkipásztora végezte, aki Magyarországról érkezett. Egész nap tapasztaltuk az Úr gazdag áldását a biztonságtévesztésekben, a fehér ruhások szolgálatában, az énekkar gyönyörű énekeiben, a közös éneklés felüdítő erejében, és az Ige aktualitásában. Isten áldja meg és erősítse az új tagokat! *A képen balról jobbra: Eszes Zoltán lp., Kiss Ábel, Illyés Erika, Antal Adina, Lőrincz Éva és Szűcs Sándor.* [Szűcs Sándor]

Megmozdult a víz Félegyházán. Örömteljes nap volt 2018. június 10-e a biharfélegyházi magyar baptista gyülekezet életében, amikor Győri Gyula és felesége, Diana Elena vallották és pecsételték meg Jézus Krisztusba vetett hitüket az újszövetségi, hitvalló bemerítésben. A megté-

rés szükségessége után Isten győzte meg őket a bibliai bemerítés fontosságáról is. Alkalmi igével Albert Zsolt paptamási lelkipásztor szolgált a Mk 1:9-11 alapján. Római nyelven Szabó Mihály ny. lp. szólt a jelenlevőkhöz. A bemerítést a helyi gyülekezet lelkipásztora végezte. A körzet gyülekezeteinek testvérisége mellett a paptamási gyülekezet ének- és fúvóskarának szolgálata és a köszöntések tették még felemelőbbé istentiszteletünket, amin megtapasztaltuk Isten áldott jelenlétét. Imádkozunk, hogy az Úr tartsa meg az új tagokat és szaporítsa tovább a gyülekezetet üdvösségre jutott emberekkel az Ő nagy neve dicsőségére! [Kiss Zoltán]

Újösben is bemerítést tartottunk. 2018. június 17-e örömteli együttlétnek bizonyult, az őember elmúlásának és az új bemutatkozásának lehettek tanúi mindazok, akik rokonként, barátként úgy döntöttek, hogy ezen a napon együtt ünnepelnek a fehér ruhással, és az újosi gyülekezettel. A zsúfolásig megtelt imateremben rövid imaáhitattal indult a délelőtti alkalom, ezt követően Kis Juhász Vilmos kolozsvári le-

lelkipásztor által szólítottatott valamennyiünket az Úr. Az igehirdetés alapjául szolgáló ige a Jn 1:29-37-ből és a Jel 7:13-14-ből hangzott. Ezután fehér ruhás testvérnőnk szolgálata következett. Jó volt látni eltökéltségét, örömet. Miközben együtt örültünk vele, felébredt bennünk is a vágy egy teljesebb odaszánás iránt. A bemerítést alulírott, helyi lelkipásztor végezte. A két lelkipásztor személyre szabottan imádkozott az előttük térdelő fehér ruhásért, Isten megtartó kegyelméért, a gondviseléséért és vezetéséért. Az ünnepi hangulatot fokozta a bethleni énekegyüttes szolgálata. Elhangzott még néhány jókívánság, vers, köszöntés, de ezek jobbára délutánra maradtak, azért hogy lehessen még helyet szorítani a 3:00-kor kezdődő délutáni összejövetelig egy közös ebédnek is. *A képen balról jobbra: Kis Juhász Vilmos lp., Ferencz Izabella, Kelemen Sándor lp.* [Kelemen Sándor]

Újszövetségi bemerítés Korondon. Istenünk kegyelméből pünkösdkor újból kiáradt a Szent Szellem a népes gyülekezetre Korondon. Idén másodszor mozgott meg a víz a bemerítő medencében. Egy fiatal házaspár, Gábor József és Klára tett bizottságot arról, hogyan vezette a Szentlélek, hogy felismerjék bűnös, elveszett állapotukat, és Jézus által hogyan nyertek szabadulást és új életet. Hitüket a bemerítés által is megpecsételték. Az ün-

nepi alkalmon Isten Igéjét Mezei Ödön székelyudvarhelyi lelkipásztor hirdette, a bemerítést Gábor Ruppi végezte. [G. R.]

Bemerítés Szalárdon. 2018. május 20-án, pünkösdvasárnap népes hallgatóság előtt nyolc személy részesült hitvalló bemerítésben, „... azaz nyolcz lélek tartatott meg víz által” (1Pt 3:20) a szalárdi magyar baptista imaházban. A bemerítkező fiatalok személyes bizonyoságté-

telükben elmondták, hogyan változott meg az életük azáltal, hogy Isten megszólította őket a Hargitán, a Hóreb táborban, evangelizációs alkalmakon, konferenciákon, és miként fogadták el Jézus Krisztust személyes Megváltójuknak. Az igehirdetés szolgálatát az ünnepi istentiszteleten Budai Lajos nagyváradi lelkipásztor végezte az ApCsel 2:14-38 alapján. A bemerítés után szintén Budai Lajos nagyváradi, és Veress Efraim szalárdi lelkipásztorok imádkoztak kézzel a fiatalokért, akik ezzel csatlakoztak a gyülekezethez. Urunk áldása legyen rajtuk, éljenek és gyümölcsözzenek Isten dicsőségére és sokunk örömére! *A képen balról jobbra: Veress Efraim lp., Csete Anna, Budai Lajos lp., Elek Brigitta, Nagy Arnold, Elek Tamara, Kerekes Richárd, Fábián Ineszké, Tepertő János, Fekete Henrietta.*

2018. május 27-én vasárnap délután, sok-sok év múltán ismét **bemerítésre került sor Berettyópoklostelken**, ahol az Úr a szalárdi missziómunkások által pláncolja újra a gyülekezetet. Mind a négy bemerítkező a vi-

lágból jött, egyikük kerekesszékekben, és valamennyien bizonyoságtétellel a szívünkben és a szájukon arról, hogy Jézus Krisztus megtalálta őket elveszett állapotukban, és Isten a legnagyobb mélységből is képes volt őket kiemelni. Az ünnepi istentiszteleten Kiss Zoltán bihari lelkipásztor hirdette az ApCsel 16:25-34 alapján. Veress Efraim szalárdi lelkipásztor pedig személyes bizonyoságtételük után bemerítette a fehér ruhásokat,

akik ez által a helyi baptista gyülekezet tagjai lettek. Urunk áldása legyen egész életükön! *A képen balról jobbra: Balla Mária, Horváth Erzsébet, Veress Efraim lp., Kisdéd Juliánna, Kiss Zoltán lp., Varga Călin.*

Bemerítés Hegyközszentimrén. Együtt örült a szentimrei gyülekezet és körzet testvérisége 2018. június 24-én. Bizonyoságtétele után négy fehér ruhás vallotta meg személyes hitét Jézus Krisztusban a bemerítés vizében is. Igét Veress Efraim szalárdi lelkipásztor hirdetett az ApCsel 8:26-39 alapján, hangsúlyozva a bemerítés fontosságát, feltételét és áldásait. A bemerítést

Papp Dezső helyi lelkipásztor végezte. A kézzel való imádkozás után köszöntéseket hangzottak el. Kívánunk kitartást és hitben való növekedést az új tagoknak! *A képen balról jobbra: Veress Efraim lp., Balla Brigitta, Ferenczi Zsanett, Nagy Miklós gyülekezeti előljáró, Magyari Viorel, Rez Cornel, Papp Dezső lp. [Papp Dezsőné Margitka]*

Miért lesz egy fiatal orvos pszichiáter, és miért éppen itthon, Romániában, Erdélyben? Bolyai János mondta, hogy „az ember akkor ember, ha összes választási lehetősége közül mindig a legnehezebbet választja”. Pályaválasztásról, szülőföldön maradásról dr. Buzle Péterrel beszélgettünk.

Mióta köztudott, hogy a Bihar-megyei Nucet-en, az ideg-sanatóriumban dolgozol, sokszor foglalkoztatott az a kérdés, hogy miért választottál így egy olyan időszakban, amikor nem népszerű az áldozatvállalás, a fiatalok a könnyű és jól fizető állásokat keresik, ami a te jelenlegi munkahelyedről nem mondható el?

Ha a helyeden vagy, semmi nem nehéz

Buzle Péter: Nem egyszeri döntés, hanem események sorozata vezetett erre a konkrét munkahelyre, s bár a folyamat végén még nem tudtam pontosan, mit vállalok, de azt igen, hogy Kitől kértem vezetést. Már pszichiáter rezidens voltam, amikor szintén orvos feleségemet elkísérve elmentem vizsgázni egy végleges munkahelyért. Három végleges pszichiátriai hely volt abban az évben, ebből választottam a jelenlegit, s ebben a választásban akkor békeességet és megerősítést kaptam. Néhány hónapra rá máris felhívtak egy olyan ajánlattal, amire azelőtt valószínűleg igent mondtam volna, s az évek során még négy lehetőség lett volna közelebbi munkahelyre váltani, de nem éltem ezekkel, hittem, hogy Isten helyezett ide egy időre. Szakmai szempontból itt több és változatosabb beteggel találkozom, és egyelőre hasznosnak érzem magam. Mai napig – kollégáimhoz hasonlóan – rendszeresen kapok állásajánlatokat külföldről, főleg Skandináv országokból, Franciaországból, melyek jelenlegi fizetésem többszörösét ígérk, ám külföldre nem szeretnénk költözni családommal. Úgy hiszem, ha az ember a helyén van, akkor semmi sem nehéz, ha nincs a helyén és nem meggyőződésből teszi, amit tesz, akkor minden nehéz és értelmetlen.

Mennyire hiányszakma az orvos-pszichiáteri foglalkozás? Milyen állapotban van az emberek lelke manapság? Mi az, ami negatívan befolyásolja őket? Mi a helyzet a fiatalokkal?

B. P.: Hiányszakma, főleg külföldön. A szorongás a leggyakrabban tapasztalt szindróma, minden harmadik ember találkozik vele, míg a hangulatzavarok közül a depresszió egyes statisztikák szerint minden negyedik hölgyet érint élete során. Ha egyszerűsítve két nagy kategóriát kellene elkülöníteni, azt mondanám, vannak zavarok, melyek belső, genetikai, biológiai eredetűek, mint például a szkizofrénia, ami minden korban egyformán elterjedt volt (1%), s vannak főként külső okok miatt kiváltott zavarok, s persze ott a kettő átmenete is, ha úgy tetszik, harmadikként. Mindenkinek van gyenge pontja, ami törik, ha elég nyomást gyakorolnak rá. De hogy melyik a gyenge pont, az már hajlam kérdése, s ettől függ, hogy valakinél hangulatzavar vagy szorongás, esetleg gyomorfekély, magas vérnyomás alakul ki. A mai kor velejárója a társadalmi nyomás, elvárások, teljesítményorientáltság. Valaki azt mondta, egy szekér elvezetése mindenki számára megoldható, nyugodt feladat, egy autót vezetni stresszesebb, de rakétával járni még megterhelőbb. Vágyunk a rakétára, de nem számolunk az árakkal. Másrészt folytatódik az ember elértéktelenedése, az anyagiasság, a hedonizmus, és az igazi értékek – hit, család – elélettelenedése, relativizálódása, erről sokat lehetne beszélni. Az ember kezd egyre magányosabb lenni a mai társadalomban. És ez még hangsúlyosabb a fiatalok körében, egyre több drogfüggő fiatallal találkozunk, és már nem csak a városokban.

Mi befolyásolta az egyetemen azt, hogy milyen specializálást választasz, és mikor dönt el benned, hogy ebben az irányban tanulsz tovább? Úgy tudom, nem a tanulmányi eredményeiden múlt a dolog...

B. P.: Ez egy érdekes történet. Tréfásabb megfogalmazásban óvodai éveim tűzoltói és „oroszlánvadász” álomszakmái helyett érdekes módon már első osztályos koromban eldöntöttem, orvos szeretnék lenni, s a döntést tudatalatt édesapám példája szorgalmazhatta. Ennek megfelelően választottam a továbbiakban a líceumi szaktantárgyakat is. Újjászületésem után Isten elé vittem a kérdést, s azt kaptam válaszként, hogy „mindenki abban maradjon, amire elhívatott”. Az akkori elhívás nem vonatkozott konkrét szakterületre. Első két egyetemi évem alatt eldöntöttem, sebész nem leszek: nem tudtam összeegyeztetni az általam elképzelt családmoddellel, de ezen kívül minden érdekelt. Egészen hatodik évig belgyó-

gyászként, kardiológusként, endokrinológusként képzeltem el magam, de egyik opció sem tűnt ki. Folyamatosan kértem Istent, legyen vezethető. Először a külföld-belföld dilemmát kellett megoldani. Őszinte és mai napig folyamatos vágyam, harcom, hogy ne az én, hanem az Ő dicsőségéről szóljon az, amit teszek, ne könnyű, hanem helyes legyen az, amit teszek. Így alakult át gondolataimban a pszichiátria az addigi egzotikus szakágból azzá az esz-közzé, amivel az ember testét-lelkét meg lehet érinteni, a legbonyolultabb alkotás, az agy harcterére szavakkal és gyógyszerekkel be lehet lépni, emberi életek, sorsok, titkos gondolatok, érzések, félelmek, szégyenek leple alá be lehet tekinteni. Akkor éreztem, hogy kihívás és megtiszteltetés lenne ezzel foglalkozni, s Isten a körülmények által úgy vezetett, hogy itthon kezdhettem el a rezidensképzést. A szakterületet akkoriban egy központosított országos vizsga eredményének függvényében lehetett választani, s így a 60-80 általam választható szakterület közül tudtam, melyiket kell választanom. Én úgy hiszem, nem egyedül választottam.

Mik a leggyakoribb problémák, betegségek?

B. P.: A kórházban, ahol dolgozom, a különböző szekciókon minden patológia gazdagon képviselteti magát a demenciától a szkizofrénián és szerfüggőségen át a szorongásig és hangulatzavarokig. De ha a be nem utalt személyekre gondolok, szorongás és depresszió, kiégés, alvászavarok, megromlott házasságok, céltalanság, szerhasználat gyülekezetbe járó keresztyének között is, az, hogy egyesek szégyellnek szakemberhez fordulni, illetve olyan belső eredetű pszichotikus zavarok, amiket nem tud hova tenni a hozzá nem értő szem.

Milyenek egy hívő orvos-pszichiáter hétköznapijai? Milyen a kommunikáció az idegsérült emberekkel? Mik a kihívásai ennek a szakmának?

B. P.: Telefoncsengéstől hangosak, úgy kihívásokkal, mint sikerélményekkel tarkítottak. Igyekszem kiegyensúlyozott életet élni, sok időt tölteni a feleségemmel, családommal, barátokkal, gyülekezetben, hobbi szintű sportban regenerálódni. Minden páciens külön személy, külön világ. A pszichés zavar általában megmutatkozik néhány percen belül, sok esetben a páciens helyett lehetne folytatni a beszámolót, panaszokat, de a személy múltja, élete mindig új és érdekes. Ez is talán egyik kihívás, átérzeni, megérteni és adott esetben gyógyszer mellett olyan személyre szabott tanácsokat adni, ami igazi változást hozhat a szokásokban, kapcsolatokban.

Hogyan képzeld el a jövődet?

B. P.: Természetesen ezen a szakterületen, főorvosként.

A munkád mellett három kis gyermeket is neveltek feleségeddel, Júliával! Ez egy másik komoly feladat...

B. P.: Három gyermeket kaptunk egyelőre. Isten kegyelme, hogy engedelmesek is tudnak lenni. Ám időnként gyönyörködtetnek a szerető törekvésükkel. Ilyenkor arra gondolok, egyetlen konok gyermekkel hosszú távon fájdalmas lehetne az, ami hárommal, négygel néha talán nehéz, de boldog. Sajnos sok ilyen példát látok a környezetemben, s ezek a szülők nem értik, miért mer valaki ilyen rizikót vállalni a mai világban. Mi pedig igyekszünk a határok szigorú megszabásával szentséget, ugyanakkor sok szeretetet biztosítani nekik, menetközben kijavítani hibáikat, s a többi Istentől kérjük. Nagy áldás a feleségem, akivel mindent egyetértésben tudunk tenni, s így a gyerekek nem találnak rajtunk fogást. Igyekszem minél jobban tanulni az apa szerepét, már csak azért is, mert a gyerekeink született profik a gyerek szerepben.

Köszönjük a beszélgetést!

Kérdezett: Gönczi Géza

„Felkarolja a megalázottat” – Lk 1:46-55

Mária énekében látjuk, hogy mindabban, ami vele történik, Isten hatalmas tetteit ismeri fel. Angyal jelenik meg neki, és bejelenti, hogy Isten kiválasztotta egy nemes feladatra. Ez a kiválasztás nem azzal jár, hogy rendkívüli képességek birtokában lesz, hanem egészen meglepő módon: gyermeket vár! Abban a korban nagy szégyen volt, ha egy leány házasságon kívül teherbe esett. Megvetették és mindenki elfordult tőle. Ezért döntött József úgy, hogy csendben, feltűnés nélkül felbontja a jegyességet, mert nem akarja nyilvánosan megszégyeníteni Máriát. Isten beavatkozása téríti el Józsefet szándékától. Mária ebben a megalázott állapotban felismeri Isten útját, és magasztalja Őt mindazért, amit vele tett. Mária nem az útra, hanem a célra néz. Vajon mi felismerjük életünk nehéz eseményei mögött Isten tervét életünkre nézve? Tudunk-e megalázó, vagy szenvedéseken át vezető utakért, eseményekért hálát adni, és magasztalni értük Istent? Eseményekre visszanézve, tudjuk-e mondani Máriával együtt: „Hatalmas dolgokat cselekedett velem az Úr!” Ez azért van, mert Isten felkarolja a megalázottat. **[Szűcs Dániel, Áhítat – 2018, június 12.]**

A 10. GYERMEKNAP ZILAHON!

MOTTO: „...drágának tartalak és becsesnek, mert szeretlek.” (Ézs 43:4)

Isten Ézsaiás prófétán keresztül üzenté népének ezeket a kincset érő, gyógyulást hozó szavakat több ezer éve. Mi az, amire a legjobban vágyik egy gyerek, ha nem arra, hogy hallja azt a szüleitől, a társaitól, hogy elfogadják, szeretik? Ezt az elfogadottság érzést szerették volna megerősíteni a szervezők a több mint 150 gyermekben az idei gyermeknapon is. A zilahi magyar baptista imaház adott otthont a hagyománnyá vált gyermeknapnak, ami így az idén lett 10 éves.

Az érkezés után minden gyerek felvehette az ajándékba kapott pólót, amin rajta volt a nap fő üzenete: „Jézus elfogad”. A pólón lévő grafika ezúttal is a Gönczi Erzsébet kreativitásának a gyümölcse.

Az ünneplés vidám énekléssel indult, majd a gyülekezet vasárnapi iskolásai egy tanulságos színdarabot adtak elő Max Lucado „Zöld orr” című meséje alapján, amit Nagy Anna dramatizált. Pancsinellő, a mese főszereplője, először nem érti, miért akarnak a többiek mind egyformák lenni, ha egyszer Éli mester direkt különbözővé formálta őket. A kis famanára egyre nagyobb nyomás nehezedik, megpróbál ő is beilleszkedni, olyanná válni, mint a többiek, annak ellenére, hogy ez eltért attól a tanítástól, amit a mesterétől kapott. Ezzel a jelenettel azt az üzenetet próbálták meg átadni a jelenlevő gyermekeknek és felnőtteknek is, hogy ne felejtsek el: van valaki, aki mindig szívesen segít, hogy olyanok legyünk, amilyenek ő alkotott minket.

Bálint Emese, kolozsvári vendégelőadó, a tékozló fiú példázata segítségével mondta el a gyerekeknek, hogy Istennél van második esély. Ahogy a példázatbeli apa,

úgy Ő is vár és visszavár mindenkit, aki elfogadásra, bűnbocsánatra vágyik.

A délelőtti foglalkozás végén hálaadással emlékeztek meg a jelenlevők arról, hogy ez már a 10-ik ilyen nagyszabású gyermeknap. A gyerekek üdvölgözéssel fogadták a tortákat is: összesen tízet! Minden torta a rajta levő logóval egy-egy elmúlt gyermeknapra emlékeztetett. A jól megérdemelt ebéd után a várva várt sportvetélkedők következtek, majd a kézműves foglalkozás. A nap díjazással zárult, ahol a sportvetélkedőn jól teljesítő gyerekek átvehették a díjaikat: oklevelet, érmet és édességet.

A nap jó hangulatban telt el. A gyerekek és az őket elkísérő szülők is jól érezték magukat. Hálásak vagyunk Istennek, hogy létrejöhetett ez a szép nap. Jó látni, hogy mindig vannak önkéntesek – idén több mint 40-en –, akik odaszánják az idejüket, energiájukat arra, hogy örömet szerezzenek sok gyerekeknek.

Hivatalosan gyermeknap egy évben csak egyszer van. De üzenjük minden szülőnek, felnőttnek, pedagógusnak, hogy éreztessék a gyerekekkel azt, hogy elfogadják őket, és ha lehet, akkor fejezzék ki szavakkal is azt, hogy: „...drágának tartalak és becsesnek, mert szeretlek.”

Nagy Katalin, Zilah

Istenfélelem

Kül az ember arcára. Nem mint komorság, hanem mint komolyság. Nem mint felsőbbrendűség, hanem a lét és az Isten komolyan vétele. Elhalványul vagy bele is sápad az arc, amikor aljassággal találkozik, de felenged, akár fel is ragyog, amikor valami egyszerűvel, igazival, nemessel, felemelővel. Az istenfélelem nem „szenteskedés”. Nem néz megvetéssel a másikra, akiről azt feltételezi, hogy nem éppen szent, nem éppen istenfélő. Az istenfélelemmel nem rokon az ítélkezés. Az istenfélő azonban nem fél, amikor félnie kellene. Amikor mások megrettennek, akik inkább az emberektől tartanak. A legrosszabb függő viszony az olyanoktól függés, akiktől az istenfélők egyáltalán nem függenek. Mert ők Istentől függenek. Nem akarnak maguknak jogtalan előnyöket, nem akarnak kihasználni másokat, sem álnokul megnyerni mások jóindulatát. Az istenfélőkben van valami, amit mások félre szoktak érteni. Önféjűségnek, rugalmatlanságnak, keményszívűségnek látják azt a határozottságot, amely ma már igencsak hiánycikk. Az, hogy az istenfélők hisznek az abszolútumban. Nem a magukéban. Hanem csak tudatában vannak, hogy valami vagy igaz, vagy nem. Vagy világos, vagy ha nem, akkor sötét. A szürke elboríthat ugyan mindent, de nem tart örökké. Hogy van igazi. Hogy van jóság, hűség, szeretet, irgalom, és persze igazság is. Tudják, hogy ez nem tőlük függ, azoktól meg végképp nem, akik ebben nem is hisznek. Ez egyedül csak Istentől függ. Ezért Istent annak nézik aki: Istennek. Tudják, hogy Ő van, és Ő már bizonyított. Kezdetben a teremtéssel, és a mi személyes megszületésünkkel. Az istenfélők tudják, hogy van mindennek értelme. Azért, mert minden létező mögött ott látják az Istent. Nem csupán elméleti módon ismerik fel, hanem valahogyan az egész lényükkel. Rezonálnak rá. Ebben biztosak, vagyis Istenben biztosak. Ahogy vallásosan mondjuk: benne bíznak. Minden más lehet ingatag, még a saját létük is. Csak egy biztos pont van: az Isten. Ezért istenfélelmük nem csupán félelem (az is), hanem bizakodás, megkapaszkodás, öröm és felszabadultság is. Az istenfélőket nehéz becsapni. Mert Isten oldaláról, mintegy az Isten szemével nézik a dolgaikat. Azt látják, ami a való, és azt is, amit látni kell. Megválogatják még azt is, hogy mit nézzenek. Ettől mindennek rangsora lesz. Nem csinálnak nagy hűhót a semmiből, hiszen ez nem az Istent félők dolga. Az istenfélők szabadok a divat, a korszellem, a többiek elvárásainak hullámveréseitől. Az Isten tanácsától, figyelmeztetésétől, akár a fenyegetésétől, de szép ígéreteitől, biztatásától azonban nem. Ezért gerincesek, nem pedig merevek. Igazak, nem pedig izgágák. Úton vannak, és nem szaladgálnak. Tudják, hogy mit akarnak, nem pedig csak úgy kitalálják.

Hegyí András

[Forrás: MERA, „Antenna”, részlet a „Miért szép?” sorozatból]

Mucsi János

Nyári csöndben

Alkonyodott,
sárgán tarajozó mezők fölött
a pacsirta hangja is elfogyott.
Nyár volt,
kellemesen késődő este.
A malomkőnél sétáltunk kettesben,
néztük a Berzát,
ahogy csevege csobog medrében.
Korhadt, öreg fűzek hajoltak rá,
szakadásig fogva gyökereikkel
a széleket,
szinte könyörögve,
alóluk a partot ne mossa tovább!
Szél borzolta a rekettyét,
s a bársony pázsitszőnyegen
lábad simogatón tépegettek,
a fűszálak susogni kezdtek,
s egy hosszú pillanatra
a békák elnémultak,
csak az esti rigó fűttye
hallatszott valahol messze
az erdőszélen.

Lassan, méltóságteljesen,
mint éjszakai küldött,
a hold emelkedett.
Fényében megnyúltak a fák
a part menti gyümölcsösben,
s ég felé ágaskodva mondtak imát
a késő esti csöndben.
Elcsihadtak a házak is a főutcán,
szemet hunytak nyugovóra
egymás után.
Egy-egy kutya, itt-ott,
éberen, szolgálatkészén csaholt.

Grafika: Szűcs Petra, Temesvár, 7 éves

„Meglepett az énekesek lelkesedése, odaadása”

Miként sikerült felkészülni és lesz-e vajon valamikor még folytatás? Székely András* karmesterrel beszélgetünk az erdélyi összevont ének-zenei MABAVIT-on végzett szolgálatáról. Felemelő élmény volt őket is látni-hallani. És jó lett volna ott, a Főnix-csarnokban megejteni egy gyors kiértékelőt, mindjárt a szombat délelőtti programot követően. Nemes fáradozásukat emlegetni most, a Világtalálkozó első évfordulóján kerítettünk sort.

németiben, illetve Nagybányán gyakoroltak. A próbákra való utazásaimkor, ha csak tehettem, elkísért Garai Zsolt zenetanár testvér, ő igen nagy segítséget jelentett, biztosította a kották nagy részét és a szakmai támogatást.

És a zenészek? Volt aki Brassóból jött...

– Ők nem vettek részt minden egyes kóruspróbán, a végén, a főpróbára jöttek el, majd a szolgálati nap kora reggelén gyakoroltunk együtt. Örültünk, hogy a váradiak és Várad-környékiek mellett ott tudott lenni

Fotó: Kelemen Sándor Tomi

Milyen létszámmal szolgált az erdélyi ének-zenei kar?

Székely András: Körülbelül kétszázan voltak a kórusban, és az őket segítő zenészekkel együtt 220 körül volt az alkalmi együttes létszáma, amelynek felelőse voltam. Illik megemlíteni, hogy ugyancsak szép létszámmal volt jelen és szolgált az összevont fúvószenekar is, Dimény Sándor krasznai karmester testvér vezetésével.

Hogyan sikerült felkészülniük?

– Három közponban tartottuk az énekórákat, mindegyikre körülbelül hatvan-hetven kórustag jött el, legkevesebb két alkalommal. A Bihar-megyeiek itt Váradon találkoztak, a bánságiak Aradon, a Szilágy-ságban Nagyalu adott otthont ezeknek a próbáknak. Menetközben kialakult még egy találkozási pont, a szatmári és nagybányai énekesek felváltva Szatmár-

Borzási Annabell Brassóból, a fúvós részlegen Zilah-ról ketten is, vagy Váradról elszármazott, és Magyarországon élő két zenész is.

Mikor indult a felkészülés?

– Én valamikor februárban kaptam a felkérést a Szövetség elnökségének a részéről, amiért hálás vagyok, és értékelem ezt a lehetőséget. Akkor mindjárt hozzá is fogtam társakat keresni, szervezkedni. A kóruspróbákat a Világtalálkozó előtt két-három hónappal kezdtük el.

Meglepett a repertoár pár új éneke...

– Talán nem teljesen újak, mert Zilahon, vagy Váradon már elő voltak adva, például az „Uram, jöjj, fogadd el az én dicséretem” kezdetű. Tehát úgy mondanám, hogy kevésbé közismertek, és nem ki-mondottan erre a találkozóra íródtak, de az éneke-

sek hamar megtanulták. Viszont a zenekari kíséret többségét erre az alkalomra készítette Garai Zsolt testvér.

Milyen volt szolgálni az alkalmi együttessel?

– Rendhagyó zenei élményben részesültünk, jó volt a közösség, a hangulat, úgy gondolom, senki nem bánta meg, bárcsak jöhettek volna többen is. Már a felkészülés során meglepett az énekesek lelkesedése, odaadása. Aztán jól együtt tudtunk működni a helybeli karmesterekkel, akik betanították az énekeket, szervezték a kórust a próbákra, bizonyos helyeken még külön is gyakoroltak.

A Világtalálkozó „utórezgései”...?

– A Mabaviton énekelt kórusdarabokat még egyszer előadtuk Nagyváradon. Az ottani, őszi városnapokon a magyar baptista gyülekezet énekkara évek óta szolgál, én is meghívást kaptam, vezethettem a kórust, kedves alkalmunk volt.

Milyen tanulságokat említene?

– Érdekes valami „nagyban” gondolkodni, összehozni több kórust, hogy együtt énekeljen, más a hangzása, más az élmény. És nem kell félni az újtól, érdemes kipróbálni ismeretlen énekeket, feldolgozásokat, keresni az újabb szolgálati lehetőséget.

Lehetne-e folytatni?

– Mindannyiunktól különös erőfeszítést igényelt, hogy több mint kétszáz ember egybehangelődjön, felkészüljön. Ámde megérte. És jó lenne, ha időnként egy-egy nagyobb méretű eseményre, vagy akár hangfelvétel céljából, összeállna egy ilyen központi ének-zenekar. Elindulásként én fontosnak látnék egy szorosabb kapcsolattartást a karmesterekkel. Ha tudunk egymásról, és megoszthatjuk a gondjainkat, kialakulhatna az a támogatói közösség, amely aztán még inkább előreviszi a munkát és fejlődést biztosít.

* **Székely András** (42) zenei tanulmányokat az Emanuel Baptista Egyetem zene és teológia szakán végzett (2003), mesteri fokozatot az Állami Egyetemen szerzett. Civilben szállítástervezéssel foglalkozik. Egy 12 éves kislány és egy 10 éves kisfiú édesapja. Feleségével, Enikővel a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet tagjai.

Kérdezett: **Szilágyi László**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Ezennel tesszük közzé a húsvéti országos célgyűjtésben részt vevő gyülekezetek és magánszemélyek névsorát. Kedves mindnyájuknak nagyon szépen köszönjük az imaházunk építésének támogatását! Kísérje életüket Isten gazdag áldása!

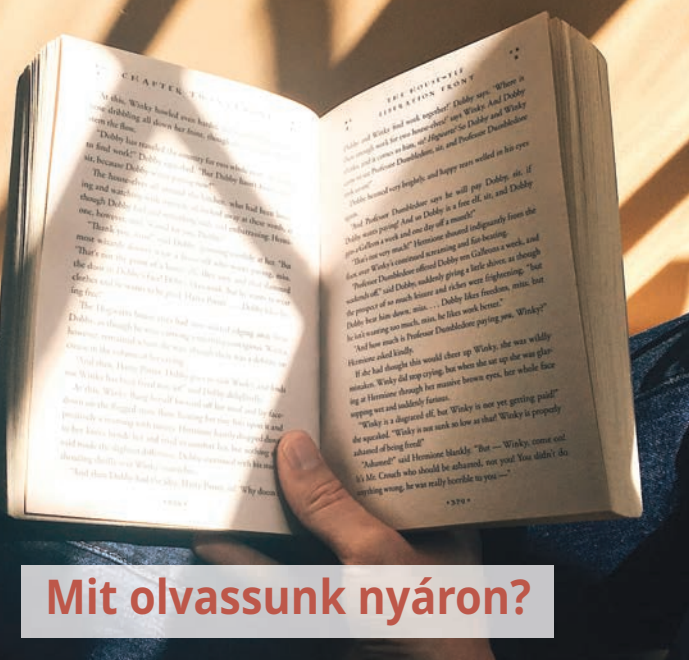
A biharszentjánosi baptista gyülekezet

Az adakozók: Szilágyballa 3000 lej, Lupény 700, Érmihályfalva 1300, Nagyvárad-Belváros 6600, Szalárd 1820, Bályok 1500, Kalotaszentkirály 600, Érszöllős 1000, Paptamási 2200, Nyüved 200, Varsolc 300, Koltó 500, Nagybánya 900, Szilágysomlyó 1000, Szilágybagos 2500, Szilágysomlyó roma gyűl. 150, Kisnyégerfalva 350, Szer 1200, Bogdánd 200, Várasfenes 600, Fugyi 1000, Hadadnásd 2000, Bihar 2500, Kémer 1500, Vajdahunyad 750, Szilágyperecsen 4000, Nagyvárad-Rogériusz 1100, Szilágynagyfalu 3000, Brassó 1612, Magyarlóna 700, Diósd 355, Magyar-

Az épülő imaház 2018 július elején

oroszló 1500, Kiskapus 1000, Zilah 6200, Selymesilosva 300, Déva 500, Sámson 300, Szentegyháza 100, Hegyközsáldobágy 1000, Ürmös 270, Csokaly 1000, Gyanta 3500, Biharpüspöki 1000, Diószeg 1000, Hegyközscentimre 1000, Biharfélegyháza 230, Nagyzerind 100, id. Tötös Zsigmond és neje (Szilágynagyfalu) 1000 lej, Both Dezső (Kápolnásfalva) 3000, Balogh Irma (Püspöki) 50, Papp Dezső lp. 500, Papp Zoltán (Bp.) 40 000 Ft., Papp Kinga (Bp.) 10 000 Ft., Kürti Mihály (Arad-Belv.) 400 lej, Papp Lénárd teol. hallg. 50, Zeffer Sándor (Pilis, Mo.) 20 000 Ft., Kerekes Emánuel (Ipp) 100 lej, Mikló Róbert (Bihar) 1300, ifj. Antal Dezső (Nvárad-Belv.) 1000, Rácz Gál Szabolcs (Bors) 1000, Szilágyi Zsuzsánna (Nvárad) 100, Gergely András (Nvárad) 200, Eszes Levente (Nvárad) 1500, Mihály András és Irénke (Arad-Belv.) 1000 US dollár.

Mit olvassunk nyáron?

Nyár van és ez nagyszerű. Ki lehet pihenni a korai ke-
léseket, a tanárokat, a vizsgákat, az érettségit. Lehe-
tőség van barátokkal lenni, együtt táborozni, kirándulni.
S nem utolsó sorban a nyári napsugarakkal betöltekezni
a szeles ősz, és a hideg tél előtt. Ebben a nagy pihenés-
ben, alkalom nyílik aktívan is kikapcsolódni egy jó könyv
társaságában. Lehet, egész évben annyit olvasol, hogy
már sem időd, sem energiád nincs egy jó könyvet elő-
venni és azzal foglalkozni. Most következzen néhány
könyv ajánlója, kedvcsinálóként az olvasáshoz.

Jim Cymbala: *Friss szél, friss tűz*

A fiatal Jim Cymbala fele-
sége, Carol édesapjának
biztatására lépett be a lelki
munkába az 1970-es évek
végén. Bár nem rendelke-
zett teológiai végzettséggel,
rövid idő alatt két lelki ha-
nyatlásban levő gyülekezet
pásztorlása is az ő gondja-
ira lett bízva: az egyik Ne-

warkban, a másik pedig Brooklynban.

A gyülekezetek közötti ingázás kimerítő volta miatt
nemsokára a Brooklyn Tabernacle gyülekezet mellett kö-
telezte el magát a fiatal házaspár. Az akkor maroknyi lét-
számú közösség hanyatlását, az alkalmak élettelenységét
és a gyülekezet anyagi gondjait látva Cymbala pásztor
kétségbeesetten fakadt ki az Úr, majd a közösség előtt.
Eléjük tárta a fájdalmas valóságot: ha Isten nem könyörül
a gyülekezeten, a Brooklyn Tabernacle-nek vége.

Isten azonban az emberi gyengeség elismerése után
nem maradt tétlen, Lelke által munkálkodni kezdett: egy
adakozásból félretevő tag bűnvallása, illetve ismeretlen
feladójú adomány jelezte, Isten még nem mondott le a
gyülekezetről.

Amikor a lelkipásztor felismerte, hogy a közösség telje-
sen Istenre van utalva, az Ő nevének segítségül hívására
bízta a tagokat is. A kedd estére meghirdetett imaalkal-
mak a szerző Cymbala szerint a gyülekezet barométerévé
váltak. Ahogyan Spurgeon is idézi a könyvben: „Egy gyü-
lekezet állapota nagyon pontosan megítélhető az imaal-
kalmaiból. Az imaalkalom kegyelem-mérő is, és ezen ke-
resztül megítélhetjük, mekkora isteni munka folyik az
emberek között. Ha Isten közel van egy gyülekezethez,
annak imádkoznia kell. Ha Ő nincs ott, annak első jele,
hogy nincs hajlandóság az imádkozásra.”

A *Friss szél, friss tűz* bemutatja, hogyan formálódott
lassanként imádkozó közösséggé a haldoklófélben levő
Brooklyn Tabernacle gyülekezet. Az imádkozás lelkiülete,
és Isten Lelkének munkája kezdte áthatni az imaalkalma-
kat, de nem csak: a többi istentiszteleti alkalmat, a lezül-
lött városrész lakóinak életét, de még a kóruspróbákat is.

Mit mond nekünk a könyv?

A könyv bizonyosságot tesz arról, hogy az őszinte imád-
ság, az Istennek való teljes kiszolgáltatottság elismerése
nem hagyja hidegen az Urat. Lehet, hogy mi is sokszor
szembesülünk olyan gyülekezetünkkel érintő problémák-
kal, amelyeket sehogy sem tudunk orvosolni. A megoldás
Istennél van, hisz Ő mondja: „Hívj segítségül engem a
nyomorúság idején! Én megszabadítalak, és te dicsőítesz
engem.” (Zsolt 50:15) Mennyire imádságos a lelkiületünk?
Korlátozódik az imaórákra, vagy áthatja az egész életün-
ket? A könyv felhívta a figyelmemet arra, hogy nemcsak
a csendes kamrámban, hanem a közösségi imádkozásban
is keresnem kell Isten meghitt közelségét (1Tim 2:1). Sar-
kalljon minket is arra, hogy vegyük komolyan az imádko-
zást, hogy láthassuk meg: nagy az Úr!

Kiss Máté

Napjainkban nagyon sokféle gondolkodásmód léte-
zik, bármi elfogadható, mindenkinek lehet igaza,
nincs abszolút igazság. Az információk tömkelege ér-
hető el pár kattintással. Olyan mélységekben ismerünk
már egy-egy tudományágat, hogy egy teljes élet kell ah-
hoz, hogy azt pontosan megértsük, esetleg új dolgot fe-
dezzünk fel. Miért is fontos ez? Valószínűleg te is jártál
már úgy, hogy bizonyosságot tettél egy barátodnak, de ő
csak azt mondta, hogy neked is igazad lehet, vagy iga-
zából csak a te fejedben létezik, amit állítasz, vagy az

csak neked valóság (vagy éppen valami más „érdekes-séget” kaptál válaszként). Ha pedig ész érvekkel próbáltál meggyőzni valakit, akkor az illető olyan információval, elmélettel állt elő, amiről még talán nem is hallottál vagy épp keveset tudtál. Persze törekedni kell az embereknek elmondani, amit Isten tett az életünkben, s adja meg az Úr, hogy minél több embert „megnyerjünk” Neki. Azonban van egy nagyon fontos dolog még mindemellett, amit sajnos sokszor hanyagoltam: az imádkozás, könyörgés, esedezés. Az elmúlt pár hétben több olyan emberrel beszélgettem, akikkel úgy jártam, ahogyan fentebb olvastátok. Ekkor kezdtem el olvasni a „**Friss szél, friss tűz**” című könyvet **Jim Cymbala**-tól. Egy csodálatos történet arról, hogyan változott meg egy ember, egy gyülekezet, egy környék, több száz, ezer ember élete attól, hogy páran elkezdtek imádkozni, könnyek között közbenjárni. Számomra sokat jelentett a könyv, jó volt olvasni a jó példát. Míg olvastam és azóta is érzem, hogy Isten engem is térdre, imára „kényszerít”. Biztos vagyok benne, hogy számomra is építő lehet, s megváltoztathatja örökre az életemet.

Dombi Kristóf

A keresztény regények közül azokat szeretem, amelyek mélyebb szellemi üzenetet nyújtanak, mint a világirodalom, de azért irodalmi élménnyel is gazdagítanak. **Fancine Rivers** könyvei is ezért olyan emlékeztetések. Mindenik alkotását ajánlom, ezek közül mégis a **Hang a szélben** című regényét emelném ki.

Egy zsidó lány, Hadassa keresztény gondolkodását, belső vívódásait, életvitelét, elveit mutatja be a nagy Római Birodalom világában. Jézus követőjeként szembe kell néznie a római világias felfogással, Júlia úrnő lelki romlottságával, Marcus őszinte szerelmével. A római családban mindenkinek szeretettel és alázatosan szolgál, s ez a Krisztusi lelkület áll a regény központjában, amely lemondást, lelki harcot és áldozatot von maga után. A zsidók üldözése, az aréna világa is jelentős helyet kap a regényben.

Miközben olvastam a könyvet számtalanszor rádöbentem arra, hogy a hit felvállalásához bátorság és alázat szükséges, s ezek az Istennel való kapcsolatból fakadnak.

A könyvben az Isten és ember közötti beszélgetés közvetlen és egyszerű, ez áll minden esemény háttérében.

Fantasztikus, ahogyan az író bonyolítja a cselekményeket, a történetbe fűzi a szerelmi szálát, részleteket mutat be Péter apostol életéből. Mindezt úgy, hogy hű marad a bibliai tényekhez, ugyanakkor egy nagyon reális, de kitálatott történetet mutat be Hadassáról, aki a szerelem és a kereszténység között őrlődik, miközben a Római Birodalom hanyatlását követhetjük nyomon.

Budai Pálma

Sokak számára ismerős lehet ez a könyv, Tomi cédulái és más történetek (Wolfgang Heiner), mivel előfordulhat, hogy gyermekként már hallottak róla otthon vagy különböző gyermekalkalmakon is.

Én is el tudom mondani, hogy gyermekkorom egyik legmeghatározóbb könyve volt. Már akkor nagyon megtetszett főleg azért, mert mindegyik fejezetben egy-egy gyermekről olvashattam, aki megismeri az Úr Jézust, átadja életét Neki, és az adott lehetőségeivel elkezd szolgálni „új” Urát.

Mivel sokat vagyok kicsik között, az elmúlt időszakban újra elővettem ezt a könyvet, arra gondolva, hogy talán az ő életükre is hatással lehet. Reménykedtem, ha elmondom vagy felolvasom nekik, akkor jobban megértik azt, hogy Isten őket is pont úgy szereti, mint a „nagyokat” és őket is fel tudja használni, ha átadják életüket Neki. Amint olvagattam, rengeteg meglepetéssel szembesültem, mivel Isten elsősorban nekem üzent.

A kedvenc fejezetem ugyanazt a címet viseli, amit a könyv is. Ebben a részben megismerhetünk egy tehetetlen, mozgáskorlátozott kisfiút, aki az újságból igeverseket olvas, amelyek kérdéseket ébresztenek benne azzal kapcsolatban, hogy ki is lehet az Úr Jézus!?

Egyetlen barátja búcsúajándékát egy Bibliára költi, amit izgatottan elkezd olvasni.

Miután elfogadja az Úr Jézust, mint személyes Megváltóját, azon kezd el töprengeni, hogyan is mondhatná el másoknak, hogy milyen nagyszerű könyvet olvas és, hogy annak szerzője mennyire hatalmas, szerető és kegyelmes. Így hát elővette a szobában

(folytatás a 16. oldalon)

■ Megdőbbenve, szomorú szívvel, de Isten végzését elfogadva tudatjuk, hogy † **Pató Kinga** (1979-2018) testvérnő, a nagyvárad-rogériuszi gyülekezet tagja egy hirtelen fellépő súlyos betegség következtében, életének 38-ik esztendejében távozott e földi életből. A temetési

istentiszteletre 2018. március 22-én került sor a biharpüspöki temető kápolnájától. Isten vigasztaló ígését Elekes József lelkipásztor hirdette magyar nyelven, és Szabó László lelkipásztor román nyelven. A rogériuszi gyülekezet énekcsoportjának szolgálata is hozzájárult a bátorítás üzenetének közvetítéséhez. A feltámadott Jézus Krisztus nevében kívánunk vigasztalást és erőt a gyászoló szülők, testvérek és az egész család részére! „Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket” (2Kor 1:3-7). **[Sz. L.]**

■ Szilagybagoson 2018. május 14-én kísértük utolsó földi útjára † **Rádi (Bihari) Ilona** testvérnőt, aki megközelítette 99. életévét. Kedves testvérnőnk nagyon fiatalon, 9 éves korában fogadta el Jézus Krisztust személyes megváltójának, amit később a beme-rítésben is megpecsételt. 1942-ben házasságot kötött Rádi Elekkel és a bagosi gyülekezet tagja lett. Házasele-tüket az Úr megáldotta öt gyermekkel: János, Elek, Emma, Béla, Gyula. 63 év házasság után még tizenhárom év özvegység következett, amíg szeretett Megváltója, akit hűségesen szolgált, hazahívta az örök hazába. A temetési alkalmon Isten Ígését Szekrényes Pál lp. hirdette a 33. Zsoltár alapján, kiemelve, hogy „lelkünk az Urat várja”. Bánya János lp. az 1 Kor 15:42-58 alapján szólt a feltámadás bizonyosságáról. Szép zenei szolgálót végzett a bagosi gyülekezet ének- és zenekara Isten dicsőségére és lelkünk épülésére. Az örök hazába költözött testvérnőnk áldott emléket sokáig szívükben hordják gyermekei, unokái (17) és dédunokái (20), a gyülekezet, és még sokan mások. **[Szekrényes Pál]**

■ † **Id. Vásárhelyi Mózes** 1927. szeptember 27-én született Vargyason hívó baptista család ötödik gyermekeként. Édesapja, Vásárhelyi János az erdővidéki baptista misszió egyik úttörő munkása volt. Gyermekkorát Vargyason, majd 1932-től a vargyasi hegyekben, a családi tanyán töltötte. 1941. július 27-én hitéről vallást tett, amikor Veress Efraim lelkipásztor beme-rítette Bibarcfalván. 1954-ben Brassóba költözött, és a helyi magyar

baptista gyülekezethez csatlakozott. 1955. október 31-én házasságot kötött a krizbai születésű Ferencz Emiliával, akivel 36 évet éltek boldog házasságban. Isten két fiúgyermekkel áldotta meg őket, Mózzsal és Andrással. Feleségét 1991-ben hívta haza az Úr, ezt

követően 27 évet élt özvegységben. A brassói magyar baptista gyülekezetnek hűséges tagja volt. Szolgált gyülekezeti előljáróként, az énekkarban, és ígével is. 2018. június 21-én, rövid betegség után visszaadta lelkét Teremtőjének. Temetése június 23-án történt a brassói központi sírkertben, ahol Borzási Gyula lelkipásztor hirdetett ígét román és magyar nyelven a Zsolt 71; 1Pt 1:3-9; Róm 6:23 és 2Tim 4:7-8 alapján. Valóra vált, amit a Zsolt 21:3-5-ben olvasunk: „Megadtad neki szíve kívánságát, ajka óhaját nem tagadtad meg. Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel. Életet kért tőled, és megadtad neki, hosszú életet, örökké tartót.” **[Borzási Dávid]**

■ Érendréden 2018. április 20-án kísértük utolsó útjára † **Nagy Imre** testvért, akit az Úr 63 évvel ajándékozott meg. 1954. november 20-án született baptista szülők első gyermekeként. 1971-ben megismerte az Úr Jézust mint személyes Megváltóját, és hitéről vallást tett a diószegi baptista gyülekezetben. 1991-ben kötött házasságot özvegy Bihari Ilonkával, akivel 27 évet éltek együtt házasságban. Feleségének első házasságából született egy fiúgyermek, s bár közös gyermekük nem született, befogadta, és 7 éves korától szeretettel nevelte Lajost, saját gyermekének tekintve. 3 lány unokával is megáldotta őket az Úr. A gyülekezetben 18 éven át szolgált hűségesen, mint gyülekezetvezető. Három éve állapítottak meg nála egy súlyosabb betegséget, de utána még jól érezte magát. Az Úr most hirtelen hazaszólította. Mindenkit megrázott testvérünk halála, de a Jó Atya így látta jónak. Temetésén Szabó András lp. testvér szólt Isten vigasztaló ígését a Jel 14:13 alapján: „Boldogok akik az Úrban halnak meg... megnyugosznak fáradozásaiktól, cselekedeteik követik őket.” Románul az 1Thessz 4:13-18 és a 73. Zsolt 23-24 alapján Costica Holhos testvér szólt. A temetőkertben Gál Győző lp. hirdette Isten Ígését a Jn 5:25-29 alapján: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljön az óra, hogy a halottak meghallják az Isten fiának hangját, és akik a jót tették az életre támadnak fel, akik a rosszat, az ítéletre támadnak fel.” Záróimát Lukács György testvér mondott. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot azzal a reménységgel, hogy lesz boldog találkozás. **[G. Gy.]**

FELVÉTELI

teológiai tanulmányok végzésére

A **Baptista Teológiai Akadémia (BTA)** felvételit hirdet a 2018/2019-es egyetemi évre a következő szakokon:

- 1. Lelkipásztor szak – alapképzés (BA - licenciátus diploma).** A lelkipásztori alapképzési szakot lehet nappali vagy levelező tagozaton végezni. A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvér-gyülekezet) férfi- és nő tagjai. A hitoktatói képzési irány levelező tagozaton végezhető. A képzés a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).
- 2. Kántor szak – alapképzés (BA - licenciátus diploma).** Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai. A képzés 6 félévet ölel magába. **Az oktatás levelező tagozaton történik.**
- 3. Szintén a 2018/2019-as egyetemi évre hirdetünk felvételit mesterképzésre (MA), a baptista teológia tagozaton** azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés 4 félév. **Az oktatás levelező tagozaton történik.**
- 4. A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra**, valamint **hitoktatói specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nő tagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen. **Az oktatás levelező tagozaton történik.**

A képzés minden szakon magyar nyelven történik. A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>. További információk végett érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: szeptember 7.

MIT TANÍT A BIBLIA? (16.)

Tetoválás?

New York állambeli Rochesterben bőrfertőzőes járvány alakult ki 2011-ben, amikor egy tetoválósalon ügyfelei megfertőződtek, nem a higiéniai körülmények mellőzése miatt, hanem az előcsomagolt és kikevert tetováló tinta miatt. Hamarosan kiderült, hogy hasonló bőrfertőzések fordultak elő ez idő tájt Washington, Iowa és Colorado államokban is. Az Élelmiszer- és Gyógyszerengedélyezési Hivatal (FDA) nem írta elő a tinták sterilizálását, a tetováló szalonok pedig nem orvosi klinikák: a bőr szurkálása vérzéssel jár, amely súlyos allergiás tüneteket, fertőzéseket, forradásokat, vérbetegségeket okozhat, mint például a Hepatitis B és C.

De a testi fertőzés veszélye mellett súlyosabb a lelki fertőződés veszélye! A tetoválást olyan valaki végzi, akiben nem tudhatod, hogy milyen szellemi hatások érvényesülnek. A bőr alá vésett ábra vagy írás pedig olyan megbélyegzést jelenthet, amely ugyancsak magában hordozza azt a szellemi erőt, amelyhez tartozik.

Egyiptomban főképp a nők tetováltattak magukra termékenység jeleket, azt gondolva, hogy ez jó szerencsét és védelmet nyújt majd a szülés során. Kánaánban pedig beégetést, vagdosást vagy a bőr lehasítását alkalmazták, rituális céllal (1Kor 18:28), főképp, ha a halottjukat gyászolták, vagy az istenük felé akarták tiszteletüket kifejezni. Miután Izrael népe megszabadult a szolgaságból, sem az egyiptomi gyakorlatot (tetoválást), sem a kánaáni gyakorlatot (vagdosást), nem tehette magáévá. Szentségükhöz hozzá tartozott, hogy testük is szent legyen, és ne hordozzák magukon a körülöttük lévő világ jeleit: „Ne vagdosátok be testeteket halottért, és ne végezzetek magatokon tetoválást. Én vagyok az Úr!” (3Móz 19:28). A tetoválás olyan, mint egy grafiti a templom falán. „Nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?” (1Kor 6:19-20).

A tetkók gyakran a lázadás jelei. Az elköteleződésnek ilyen kifejezését Isten nem kívánja. A tetoválás kihangsúlyozza a test bizonyos részeit, és nem a szerénység, vagy alázat jele. A testünk, akárcsak a lelkünk, Istenhez tartozik, aki azt megváltotta. Ahogy érettebbé válik valaki, egyre inkább sajnálni fogja, hogy tetoválást varratott magára.

Még az öltözködés is a szerénység és tisztesség határain belül kell, hogy maradjon (1Tim 2:9), amelynek lényege, hogy nem vonjuk magunkra a figyelmet. De a tetoválás, piercing és ékszerek gyakran épp az ellenkező célt szolgálják! „Minden, ami nem hitből származik, az bűn.” (Róm 14:23). „Akár esztek tehát, akár isztok, bármi mást cselekedtek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!” (1Kor 10:31). [Dr. Borzási István]

Teológiai tanévzáró Nagyváradon

Öröm és hálaadás helyszíne volt a Nagyváradai Belvárosi Baptista imaház június 24-én, mikor újból láthattuk Isten kegyelmét az ünnepségen, az egyetemi tanárok fáradozásának gyümölcsében. A kezdő köszöntés után, amelyet Budai Lajos lelkipásztor tolmácsolt, a teológiai hallgatók szolgáltak énekekkel. Ezek a szolgáltatók a végzős hallgatók bizonyágtevéseivel fonódtak össze.

Ferkő Attila testvérünk kezdte a bizonyágtevélek sorát, üzenetének alapját a JerSir 3:57-ből merítve. Elmondta, miként győzte le Isten segítségével félelmeit, amelyekkel az iskola kezdetén küzdött, illetve bátorította a hallgatóságot az Isten szolgálatára való odaszánásra. A második bizonyágtevés Oláh Elemér testvérünk beszámolója volt, aki vissza nem tartva érzelmeit, könnyek közt mondta el, miként tapasztalta Isten vezetését és megtartását a testvérek biztatása által is. Szolgálatának alapja Ézs 61:1-2 volt. A harmadik és utolsó bizonyágtevés alulírott Sebestyén László részéről hangzott el. Köszönetet mondtam azokért a személyekért, akiket Isten az életembe helyezett az elmúlt négy évben, mivel általuk Isten megerősítését tapasztaltam, és Isten hatalmát (Fil 1:11) láthattam meg általuk.

Az istentisztelet legfontosabb része az igehirdetés volt, amelyet egyik tanárunk, Borzási Pál lelkipásztor végzett. Az üzenet a Lk 4:31-44-ből szólt, Jézus Krisztus igehirdetését emelve ki. Először Jézus igehirdetésének a helyszínét láthattuk meg („városok és falvak”), majd az Ő igehirdetésének tartalmát („Isten országa”), illetve Jézus igehirdetésének az alapját, amely az Ő küldetésének tudatából ered. Ezek által a hallgatók felszólítást nyertek, hogy hivatásuk magaslatán végezzék szolgálatukat.

Az igehirdetés után a jelenlevő tanárok közül Giorgiov Adrián lelkipásztor adta át a végzősöknek az elismervényeket, szólva arról az örömről is, amely a diákok e

négyévi munkájából fakadt, majd Kovács József lelkipásztor áldáskérő imájában kiemelte Istent, mint ajándékozót, aki Úr még a kudarcaink közepette is, s aki minden körülményt kezében tart. Az áldott alkalomért Istennek adunk hálát, Jézus Krisztus által!

Sebestyén László

Mit olvassunk...?

(folytatás a 13. oldalról)

rejtőző összes papírt és igeverseket kezdett felírni rájuk, azzal a címmel, hogy: „Mindenkinek, aki erre jár”. Összehajtotta, és útjukra bocsátotta őket, reménykedve, hogy az utcán sétálók észreveszik és elolvassák. Még a kevés reggeli tejről is lemondott, hogy annak árán papírt kapjon, és folytassa „misszióját”.

Nap mint nap így lebegtek Tomi vidám üzenetei a forgalmas utca felett.

Tomi szolgálata gazdag aratást hozott. Elgondolkodva arra jutottam, hogy egészségesen mennyivel egyszerűbb valamit tenni az Úr Jézusért!

Most már ezt a könyvet kortól függetlenül bárkinek tudom ajánlani!

Moroz Hannelore

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.
Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.
Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605